howl

hear
your best friend.

SPECIAL
ISSUE

“Home is not a place, it’s a feeling”

Cecelia Ahern

สถานีรถไฟตรัง
TRANG RAILWAY STATION

HOWL ARE **YOU**

"ไม่มีที่ไหนสุขใจเท่าบ้านเรา"

ฉันยังคงเชื่อว่าประโยคนี้มันจริง ..

การเดินทางมาสหกิจศึกษา ไกลบ้านเป็นเวลานานครั้งแรก ในเมืองใหญ่แห่งนี้ คงอดไม่ได้ที่จะมีความรู้สึกคิดถึงบ้าน คิดถึงอาหารรสชาติเผ็ดๆ ในแบบฉบับของคนใต้

เมื่อพูดถึง "ตรัง" ภาพทะเลตรัง คงลอยขึ้นมาในความคิดของใครหลายๆ คน บางคนเมื่อพูดถึงตรัง ก็คงต้องนึกถึงหมูย่างแสนอร่อยอย่างแน่นอน

ตรัง .. จังหวัดเล็กๆ ในภาคใต้ ไม่ได้มีดีแค่ทะเลหรือหมูย่างเท่านั้น ยังมีอีกหลายสถานที่ หลายเรื่องราวที่น่าสนใจ ที่แม้แต่ตัวของฉันเองก็พึ่งเคยได้ไปเป็นครั้งแรกเนื่องจากการทำฉบับพิเศษเล่มนี้

เหตุผลหนึ่ง ที่ทำให้ตัดสินใจลงพื้นที่นำเสนอเรื่องราวจังหวัดตรัง ลึกๆแล้วก็มาจากความคิดถึงบรรยากาศ คิดถึงคนที่บ้าน คิดถึงทุกๆ อย่างที่ "ตรัง"

เมื่อได้รับโอกาสให้ทำฉบับพิเศษเล่มนี้ จึงไม่ลังเลใจที่จะพาผู้อ่านไปสัมผัสกับบรรยากาศ วัฒนธรรม และเหล่าสัตว์เลี้ยงที่จังหวัดตรัง

หากพร้อมแล้ว เปิดตาเปิดใจ ตามไปที่จังหวัดตรังกันได้เลย

"คิดถึง ณ ตรัง"

ศศิมา เพชรขัน
นักศึกษาสหกิจศึกษา Howl Magazine

WHAT **THE HOWL**

08-019
CHAPTER 1 - STREET

020-037
CHAPTER 2 - LANDSCAPE

046-051
CHAPTER 4 - INTERVIEW

038-045
CHAPTER 3 - ACTION

052-063
CHAPTER 5 - GALLERY

CHAPTER 1

STREET

075-219643

“ติ่มซำ” ราชาอาหารเช้าของคนตรัง

เมื่อพูดถึงจังหวัดตรัง คนส่วนใหญ่มักจะนึกถึงหมูย่าง ของกินขึ้นชื่อรสชาติหวาน กลมกล่อม แต่ในจังหวัดตรังยังมีของกินอีกหลายอย่างให้ลองลิ้มชิมรสกัน หนึ่งในนั้นคือ "ติ่มซำ"

"ติ่มซำ" เป็นคำภาษากวางตุ้ง เป็นอาหารคำเล็กๆ ที่กินได้เรื่อยๆ มีหลายหน้าให้เลือกรับประทาน เช่น หน้าสาหร่าย หน้าปูอัด หน้าเห็ดเข็มทอง

โดยจะจัดใส่จานขนาดเล็ก บางร้านลูกค้าสามารถเดินไปเลือกหยิบติ่มซำจากตู้แช่และส่งให้พนักงานนึ่งในเข่งไม้ไผ่หรือบางร้านจะมีเป็นรูปเมนูติ่มซำแต่ละหน้ามาให้ลูกค้าได้เลือก ราคาจะอยู่ที่ประมาณเข่งละ 20 บาท รับประทานกับน้ำจิ้มที่เรียกว่า "น้ำส้มเจือง" มีลักษณะเป็นน้ำจิ้มสีแดงขุ่น มีรสชาติหวาน ทำมาจากมันเทศ ถั่วลิสงต้มสุก ปรุงรสด้วยน้ำตาล น้ำส้ม และเกลือ เป็นเอกลักษณ์และเป็นน้ำจิ้มเฉพาะถิ่นของจังหวัดตรัง

ติ่มซำที่จังหวัดมักจะนิยมรับประทานกันในตอนเช้าส่วนใครที่ตื่นเช้าไม่ทันไม่ต้องกังวลว่าจะไม่ได้กิน เพราะบางร้านจะเปิด ให้บริการในเวลากลางคืนด้วย

“หมูย่างรสเลิศ ถิ่นกำเนิดยางพารา”

"ตรัง เมืองหมูย่าง"

เมื่อประมาณ 100 ปีก่อน ชาวจีนได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในจังหวัดตรังและได้นำกรรมวิธีในการย่างหมูเข้ามาด้วยซึ่งมีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ เนื้อหวาน หนังกรอบ กลมกล่อม จนเป็นที่กล่าวขานกันว่า หากมาจังหวัดตรังแล้วไม่ได้กินหมูย่างถือว่ามาไม่ถึงตรัง

ในอดีต หมูย่างนิยมใช้ในการเซ่นไหว้ของหมู่คนจีน ไม่ว่าจะเป็นงานศพ งานมงคล เทศกาลต่างๆ รวมไปถึงใช้ในการประกอบพิธีกรรมสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การบนบานศาลกล่าว ต่อมาผู้คนนิยมนำหมูย่างมากินกับกาแฟในตอนเช้า จนในปัจจุบันกลายเป็นวัฒนธรรมการกินของผู้คนในจังหวัดตรังไปแล้ว โดยจะสังเกตได้ว่า หากไปนั่งร้านกาแฟ ร้านติ่มซำในตอนเช้า มักจะมีหมูย่างมาเสิร์ฟให้เลือกหยิบรับประทานกันด้วย

ในจังหวัดตรังมีร้านขายหมูย่างหลายร้าน โดยบางร้านจะมีเตาย่างหมูเป็นของตัวเอง ขั้นตอนในการย่างหมูเริ่มจากการเลือกสรรหมูที่จะนำมาย่าง โดยจะใช้หมูที่มีน้ำหนักประมาณ 40 กิโลกรัมขึ้นไป แต่จะต้องตัวไม่ใหญ่เกินไปเพราะอาจจะทำให้หมูตกลงไปในเตาย่างได้ จากนั้นจะนำเครื่องในและกระดูกออก คลุกเคล้าเครื่องเทศทาหมักให้ทั่วเนื้อหมู หมักทิ้งไว้ประมาณ 9 – 10 ชั่วโมงเพื่อให้เครื่องเทศได้ซึมเข้าสู่เนื้อหมู โดยปกติจะเริ่มหมักหมูในช่วงบ่ายและจะเริ่มย่างตั้งแต่ประมาณตี 1 ตี 2 ของทุกคืน เพื่อให้หมูสุกทันในตอนเช้าและนำไปขาย ก่อนจะนำหมูลงเตาย่าง จะนำน้ำผึ้งผสมน้ำทาทั่วตัวหมู เพื่อให้หนังมีสีเหลือง กรอบน่ากิน โดยส่วนใหญ่เตาย่างจะเป็นเตาชนิดฝังลงดิน และใช้ไม้ยางเป็นถ่าน ในขณะที่ย่างหมู จะต้องดูหมูเป็นระยะๆ เพื่อให้หมูสุกทั่วตัว หนังมีสีสวย และไม่ไหม้

หากเป็นช่วงเทศกาล พี่วุธ วรวุธ สั้นเค้ง มือย่างหมูร้านบัวบก บอกว่าจะเริ่มย่างกันตั้งแต่กลางวัน เพราะช่วงเทศกาลมีออเดอร์หมูกว่า 100 ตัว ซึ่งในการย่างหมูแต่ละครั้ง 1 เตาจะย่างได้ครั้งละ 2 – 3 ตัว แต่ละเตาใช้เวลาในการย่างประมาณ 1 ชั่วโมงครึ่ง

พี่วุธยังบอกอีกว่า เคล็ดลับในการย่างหมูไม่ได้อยู่ที่หมูและเครื่องเทศเท่านั้น หากแต่อยู่ที่คนย่างด้วย เพราะคนที่ทำอาชีพย่างหมู จะต้องเป็นคนที่มีใจรักในการย่างหมูจริงๆ ต้องใส่ใจลงไปในทุกๆ ขั้นตอนการย่าง และเวลาในการทำงานจะเป็นช่วงเวลาที่คนอื่นกำลังนอนหลับอย่างสบาย จะต้องอยู่หน้าเตาย่างที่มีความร้อน และต้องคอยดูหมูในเตาอยู่ตลอด ไม่มีวันหยุด โดยเฉพาะช่วงเทศกาลจะต้องทำงานหนักกว่าเดิมเป็นเท่าตัว

ทุกๆ เดือนกันยายนของทุกปี จะมีเทศกาลหมูย่างเมืองตรัง เป็นกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและสนับสนุนกลุ่มผู้เลี้ยงสุกรและผู้ประกอบการย่างหมู จะมีร้านค้าหมูย่างจากทั่วเมืองตรัง มาร่วมออกบูธ ให้นักท่องเที่ยวได้แวะเที่ยวชม ชิมหมูย่าง และซื้อกลับบ้านเป็นของฝาก รับรองว่าถูกใจผู้ที่ได้รับอย่างแน่นอน

จากหมูย่างที่มีความนิยมรับประทานกันในจังหวัดตรัง สู่การเป็นที่รู้จักของเพื่อนบ้าน เป็นของอร่อยประจำจังหวัดที่ใครไปใครมาจะต้องได้ลองสัมผัสกับรสชาติกลมกล่อม กลายเป็นเอกลักษณ์ประจำจังหวัดตรังดังในคำขวัญประจำจังหวัดที่ว่า "เมืองพระยารัษฎา ชาวประชาใจกว้าง หมูย่างรสเลิศ ถิ่นกำเนิดยางพารา เด่นสง่าดอกศรีตรัง ปะการังใต้ทะเล เสน่ห์หาดทรายงาม น้ำตกสวยตระการตา"

แหล่งรวมสินค้าอุปโภค บริโภคหลักของจังหวัดตรัง มีตั้งแต่ผัก ปลาสดๆ เสื้อผ้าสวยๆ ไปยันข้าวของเครื่องใช้ ถือว่ามาที่เดียวได้ครบทุกอย่าง ตลาดแห่งนี้ตั้งอยู่ใจกลางเมือง ห่างจากหอนาฬิกา และสถานีรถไฟตรังเพียงแค่นิดเดียวเท่านั้น เริ่มขายของกันตั้งแต่ตอนเช้า และตลาดจะวายประมาณตอนสายของวัน แต่ในตอนกลางวันก็ยังมีของขายอยู่ เช่น เสื้อผ้า ของกินขึ้นชื่ออย่างขนมปากหม้อเจ๊กี่ตั้งอยู่ภายในตลาด ผักก็มีหลากชนิดแถมราคานั้นถูกแสนถูก หากอยากชิมผักพื้นบ้านหรือผัดสดๆ อาหารทะเลสดๆ สามารถแวะเวียนมาจับจ่ายซื้อของกันได้ที่ *"ตลาดสดเทศบาลตรัง"*

โล.
10

HOUSE
075-820360

"ตุ๊ก ตุ๊ก หัวกบ"

หลายๆคนคงเคยได้เห็นรถตุ๊กตุ๊กที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่จังหวัดตรัง
โดยเฉพาะส่วนหัวของรถที่มีลักษณะคล้ายกับหัวของกบ จึงเป็นที่มาของชื่อเรียกรถตุ๊กตุ๊กชนิดนี้ว่า
ตุ๊กตุ๊กหัวกบ ในอดีตรถตุ๊กตุ๊กหัวกบได้รับความนิยมในการใช้เป็นยานพาหนะโดยสาร
ของผู้คนในการสัญจรไปมาในตัวจังหวัดตรัง และในปัจจุบันก็ยังคงมีการใช้รถตุ๊กตุ๊กเป็นรถโดยสาร
ขนส่งผักจากตลาดสด และยังเป็นยานพาหนะยอดนิยมที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจใช้บริการทัวร์รอบเมืองตรัง

บ่อยครั้งที่หากถามใครๆ ว่าเคยไปเที่ยวตรังไหม หลายคนก็คงตอบคล้ายๆ กันว่าเคยไป ไปเที่ยวทะเล ไปเที่ยวเกาะ หากแต่ตรังไม่ได้มีแค่ทะเลเท่านั้นที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ตรังยังมีสถานที่ที่น่าสนใจอีกหลายที่ ยังมีอาหารที่น่ากินอีกหลายอย่าง ยังคงมีวิถีชีวิตชาวบ้านที่น่าสนใจอีกหลายเรื่องราวให้เหล่านักท่องเที่ยว หรือคนในจังหวัดเองได้ไปลองสัมผัส ยอมรับว่าฉันเองที่เป็นคนตรัง 100 เปอร์เซ็น บางที่ก็ยังไม่เคยไป บางที่ก็พึ่งจะได้รู้ว่าตรังบ้านเรามีสถานที่ที่สวยแบบนี้ด้วย

เที่ยวตรัง รับรองว่ามีกิจกรรม มีสถานที่ท่องเที่ยวให้เลือกเที่ยวกันอย่างหนำใจ อีกทั้งยังมีของกินให้กินกันตลอด คนตรังมีวัฒนธรรมการกินจนได้รับฉายาว่า ยุทธจักรความอร่อย เมืองแห่งคนช่างกิน เพราะคนตรังนั้นกินกันตั้งแต่เช้าตรู่ ตอนค่ำหากอยากเดินเล่น หาของกิน ซื้อของฝาก ก็มีตลาดให้เดิน ทั้งถนนคนเดินบริเวณหน้าสถานีรถไฟตรัง หรือ ตลาดซินตา (Cinta Garden) แหล่งอาหาร เดินเล่น ช็อปปิ้ง ในตัวเมือง ที่ทันสมัยและใหญ่ที่สุดในจังหวัดตรัง

ตลาดซินตา จัดสรรพื้นที่โดยแบ่งเป็นโซนอาหารที่มีของกินอร่อยๆ และที่สำคัญคือราคาไม่แพง มีโต๊ะเก้าอี้มากมายรองรับลูกค้าให้ได้นั่งรับประทานอาหารกันแบบสบายๆและยังมีร้านค้าในรูปแบบตู้คอนเทนเนอร์ มีมุมถ่ายรูปมากมาย เรียกได้ว่าเป็นแลนมาร์กแห่งใหม่ของจังหวัดตรังที่มีความทันสมัยและสะดวกสบาย

CHAPTER 2
LANDSCAPE

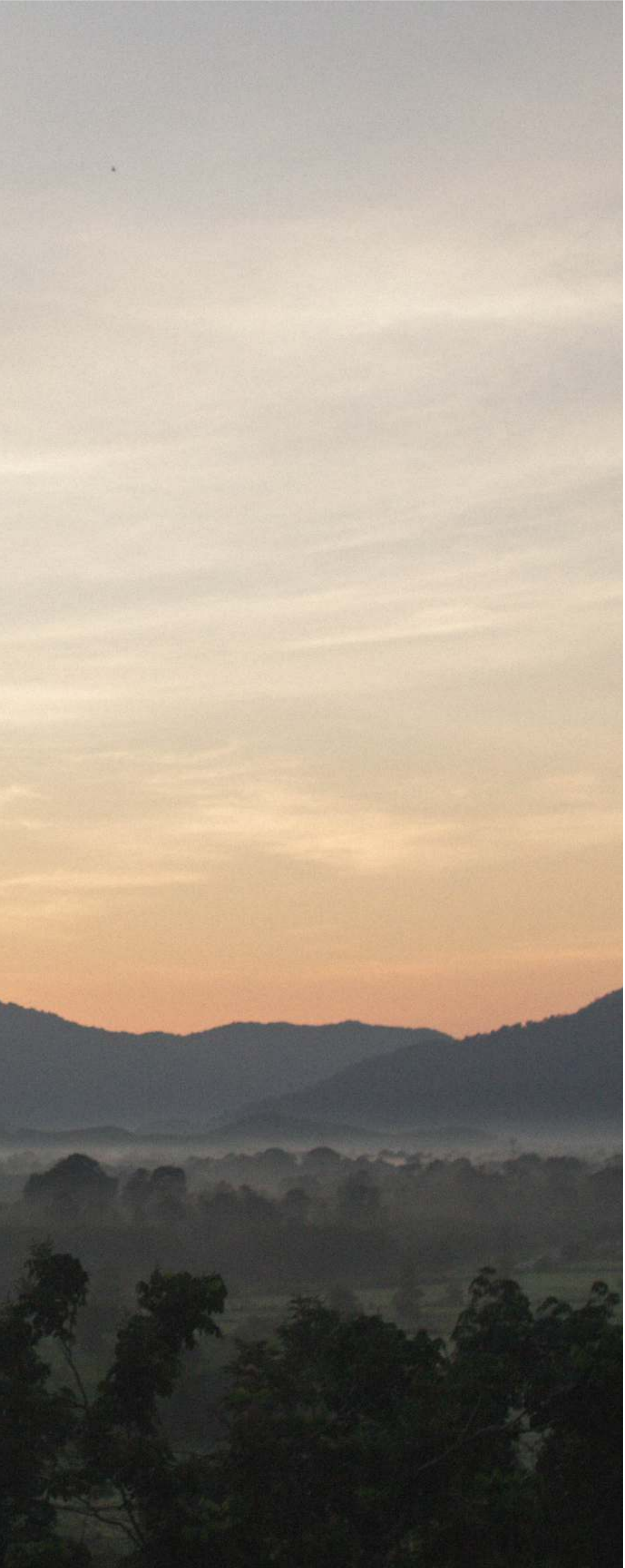

ทะเลหมอกสำนักสงฆ์พระพุทธบาทควนสงฆ์

สำนักสงฆ์พระพุทธบาทควนสงฆ์ตั้งอยู่ ตำบลนาโยงใต้ ห่างจากตัวเมืองตรังประมาณ 12 กิโลเมตร โดยวัดตั้งอยู่บนเขา ทางขึ้นลาดชัน ทำให้มองเห็นทิวทัศน์ของภูเขา และหมอกในยามเช้าที่สวยงาม

ตื่นเช้ามาสัมผัสความสดชื่นของอากาศ และชมบรรยากาศทะเลหมอกให้สดชื่นหัวใจ ถือเป็นการเริ่มต้นวันใหม่ ที่ดีเลยทีเดียว

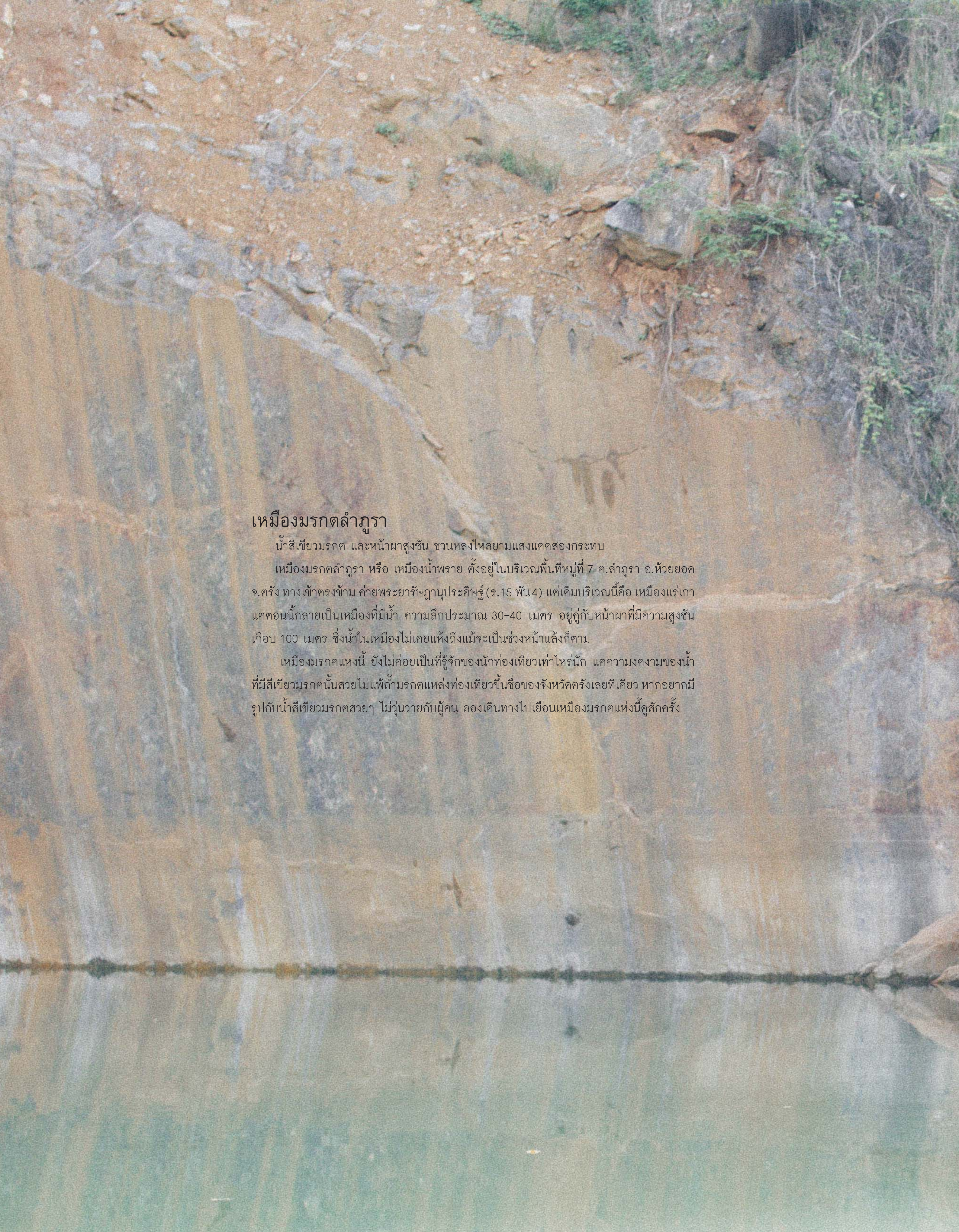

เหมืองมรกตลำภูรา

น้ำสีเขียวมรกต และหน้าผาสูงชัน ชวนหลงใหลยามแสงแดดส่องกระทบ

เหมืองมรกตลำภูรา หรือ เหมืองน้ำพราย ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่หมู่ที่ 7 ต.ลำภูรา อ.ห้วยยอด จ.ตรัง ทางเข้าตรงข้าม ค่ายพระยารัษฎานุประดิษฐ์ (ร.15 พัน 4) แต่เดิมบริเวณนี้คือ เหมืองแร่เก่า แต่ตอนนี้กลายเป็นเหมืองที่มีน้ำ ความลึกประมาณ 30-40 เมตร อยู่คู่กับหน้าผาที่มีความสูงชันเกือบ 100 เมตร ซึ่งน้ำในเหมืองไม่เคยแห้งถึงแม้จะเป็นช่วงหน้าแล้งก็ตาม

เหมืองมรกตแห่งนี้ ยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวเท่าไหร่นัก แต่ความงดงามของน้ำที่มีสีเขียวมรกตนั้นสวยไม่แพ้ถ้ำมรกตแหล่งท่องเที่ยวขึ้นชื่อของจังหวัดตรังเลยทีเดียว หากอยากมีรูปกับน้ำสีเขียวมรกตสวยๆ ไม่วุ่นวายกับผู้คน ลองเดินทางไปเยือนเหมืองมรกตแห่งนี้ดูสักครั้ง

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ๙๕

หรือเรียกอีกชื่อว่า เขาแปะช้อย สวนสาธารณะที่ใหญ่ที่สุดที่ตั้งอยู่ใจกลางตัวเมืองตรัง มีจุดเด่นคือสะพานแขวน เดินขึ้นไปบนสะพานที่โคลงเคลง ให้อาหารปลา ชมบรรยากาศสดชื่น เขียวชอุ่มของต้นไม้นานาพันธุ์ และยังเป็นสถานที่ออกกำลังกาย พักผ่อนหย่อนใจของใครหลายๆ คน และยังมีน้องหมาจรหลายตัวที่ถูกนำไปปล่อยทิ้งไว้ที่นี่

พิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ มหิศรภักดี

ตั้งอยู่ที่อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เดิมเป็นจวนเก่าเจ้าเมืองตรัง พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี (คอซิมบี้ ณ ระนอง) ผู้ที่นำพันธุ์ยางพาราเข้ามาสู่จังหวัดตรัง ปัจจุบันต้นยางพาราต้นแรกยังมีอยู่ที่อำเภอกันตัง

พิพิธภัณฑ์เป็นบ้านไม้ 2 ชั้น มีพื้นที่บ้านร่มรื่น ปกคลุมไปด้วยต้นไม้ใหญ่ ยังคงมีข้าวของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันของท่านอย่างครบถ้วน เปิดให้เข้าชมวันอังคารถึงวันอาทิตย์ เวลา 9:00 - 16:00 น. ปิดวันจันทร์ โดยไม่เก็บค่าเข้าชม

พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี ถือเป็นบุคคลสำคัญของจังหวัดตรัง ท่านช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของชาวบ้านมากมาย มีกุศโลบายที่ท่านนำมาใช้ในการปกครองอย่างแยบยล เช่น ครั้งที่ออกตรวจราชการ ท่านเห็นต้นไม้ตามบ้านมีต้นกาฝากขึ้น ท่านจึงให้คนไปประกาศว่าท่านป่วย ต้องการกาฝากใช้ทำยา ชาวบ้านก็เก็บกาฝากส่งให้ทุกวัน จนท่านเห็นว่ากาฝากน่าจะหมดแล้ว จึงให้คนไปประกาศอีกครั้งว่าท่านหายดีแล้ว ต้นไม้ของชาวบ้านก็เจริญงอกงาม

หลังจากพระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี (คอซิมบี้ ณ ระนอง) นำพันธุ์ยางพาราเข้ามาสู่จังหวัดตรัง จนกลายเป็นพืชเศรษฐกิจหลายพื้นที่ของจังหวัดตรังจึงเต็มไปด้วยสวนยางพารา

เมื่อต้นยางมีอายุประมาณ 5 ปีก็สามารถเริ่มกรีดได้แล้ว ต้นยางหนึ่งต้นสามารถกรีดได้นานสุดประมาณ 25 ปี จากนั้นก็จะตัดต้นขาย และปลูกใหม่

ชาวบ้านจะเริ่มกรีดยางกันประมาณตี 2 - 3 ของทุกคืน เนื่องจากช่วงเวลานี้จะเป็นช่วงเวลาที่ได้ปริมาณน้ำยางมากที่สุด น้ำยางพาราจะไหลลงสู่ภาชนะที่รองไว้และจะเดินเก็บน้ำยางพาราที่ได้ในตอนเช้า จากนั้นประมาณ 7 โมงเช้าจะนำไปขายพ่อค้าคนกลาง จากการสอบถามชาวบ้านราคาน้ำยางพาราในตอนนี้อยู่ที่ประมาณกิโลกรัมละ 60 บาท ซึ่งถ้าหากคืนไหนมีฝนตกก็จะไม่สามารถกรีดยางได้ เพราะหากกรีดยางในขณะที่ลำต้นมีความเปียกจะทำให้ต้นยางพาราเสี่ยงต่อการเกิดโรคได้ และน้ำฝนอาจจะลงไปปะปนกับน้ำยางพาราทำให้ได้ราคาขายไม่ดี

ยางพารามีความสำคัญกับคนใต้มาก ทั้งในเรื่องของการเลี้ยงปากท้องคนในครอบครัว ส่งเสียเป็นค่าเทอม ค่าเล่าเรียนของลูกหลาน ซึ่งถ้าหากเป็นช่วงฤดูฝนถือเป็นช่วงที่ลำบากของเกษตรกรชาวสวนยาง อีกทั้งยางพารายังเป็นพืชเศรษฐกิจส่งออกที่สำคัญมีผลิตภัณฑ์มากมายที่ผลิตจากยางพาราทั้งการทำยางแผ่น ที่นอน หมอนยางพารา ถุงมือ ยางรถยนต์ ถุงยาง เป็นต้น

เกาะหมูที่ไม่มีหมู

เกาะสุกร หรืออีกชื่อที่ชาวบ้านเรียกกันว่าเกาะหมู ห่างจากฝั่ง3 กิโลเมตร ตั้งอยู่อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง การเดินทางไปยังเกาะสุกรจะต้องนั่งเรือออกไป โดยสามารถขึ้นเรือได้ที่ท่าเรือตะเสะ

มีเรื่องเล่าถึงชื่อของเกาะสุกรไว้ว่า มีเรือสำเภาของเศรษฐีมาจอดที่ปากน้ำ ลูกชายของเศรษฐีนับถือศาสนาอิสลาม ได้มาชอบลูกสาวของตายายที่นับถือศาสนาพุทธและได้อยู่กินกันเป็นเวลานานต่อมาตายายได้มาเยี่ยมลูกสาวโดยเตรียมหมูย่างมาให้แต่ลูกสาวแกล้งจำพ่อแม่ไม่ได้ตายายโกรธมากขว้างของทิ้งหมดทำให้ไม้เสียบหมูลอยไปติดเป็นเกาะใหญ่ จึงเรียกชื่อเกาะนี้ว่า *เกาะสุกร*

ถึงแม้ว่าจะชื่อเกาะสุกรแต่ทั้งเกาะกลับไม่มีหมูสักตัว รวมไปถึงสุนัขก็ไม่มีบนเกาะแห่งนี้ด้วยเพราะประชากรเกือบทั้งเกาะนับถือศาสนาอิสลาม ชาวบ้านบนเกาะน่ารัก ใจดีมากๆ ชวนพูดคุย แนะนำเป็นอย่างดี เป็นสถานที่ที่ประทับใจมาก

บรรยากาศบนเกาะเรียบง่าย สบาย มีภูเขาสูงเป็นจุดชมวิวมองลงมาเห็นน้ำทะเลสวยสุดตา พื้นที่บนเกาะมีทั้งการทำสวนยางพารา เลี้ยงวัว ควาย ทีเด็ดของเกาะสุกรคือไร่แตงโม เป็นสินค้าขึ้นชื่อของที่นี้เพราะมีรสชาติที่หวาน อร่อย และยังมีศูนย์เรียนรู้รองรับนักท่องเที่ยวอีกด้วย เช่น การทำผ้าบาติก

เกาะสุกรเป็นอีกสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดตรังที่เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนหย่อนใจสัมผัสบรรยากาศเงียบสงบ และเรียนรู้วิถีชีวิตแบบเรียบง่ายของชาวบ้าน

CHAPTER 3

ACTION

นักสู้แดนใต้

วัวชน เป็นกีฬาประเภทหนึ่งของภาคใต้ จะมีขึ้นในช่วงเทศกาลและวันหยุดเสาร์อาทิตย์ แต่หากตรงกับวันพระก็จะเลื่อนออกไป บรรดาคนที่มีใจรักในกีฬาชนวัว ก็จะพาวัวและเดินทางมาชมการชนวัวกันที่ สนามกีฬาชนโค หรือที่ชาวบ้านเรียกกันว่า บ่อนวัว

เจ้าของวัวจะดูแลวัวเสมือนคนในครอบครัว หากเจ้าของมีฐานะดีก็อาจจะกางมุ้งให้ ทำที่พักโรงนอนให้เป็นอย่างดี คอยก่อไฟเพื่อไล่ยุง และพาวัวเดิน - วิ่งในทุกตอนเช้า เป็นระยะทางอย่างน้อย 5 กิโลเมตร จากนั้นก็จะพาวัวไปอาบน้ำ และตัดหญ้ามาให้กิน คอยดูแลเป็นอย่างดี

เงินเดิมพันการชนในแต่ละครั้งเริ่มกันที่หลักหมื่นไปจนหลักล้าน ไม่แปลกใจเลยว่าทำไมบรรดาเจ้าของถึงรักและเลี้ยงดูวัวชนเหมือนคนในครอบครัวและอีกอย่างที่สำคัญคือบางครอบครัวมีการเลี้ยงวัวชนมาตั้งแต่รุ่นบรรพบุรุษจึงทำให้เกิดความรักและความผูกพันธ์เกิดขึ้นระหว่างคนกับวัว

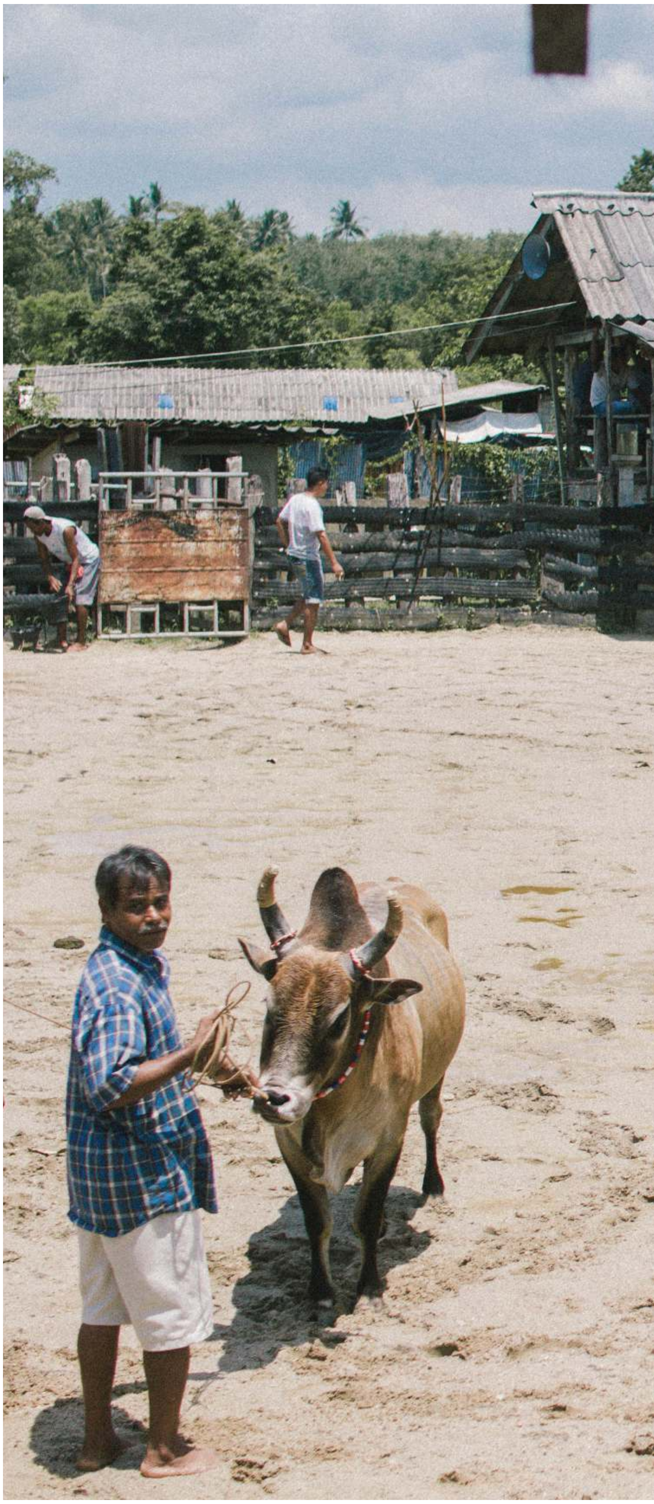

ไก่ชน

ไก่ชน เป็นกีฬาอีกประเภทของชาวใต้ ที่ได้รับความนิยมไม่ต่างจากวัวชน และมีสนามกีฬาชนไก่หลายที่ เช่นเดียวกันกับกีฬาวัวชนถ้าหากวันชนไก่ตรงกับวันพระก็จะเลื่อนออกไปเป็นวันอื่น

บรรดาเซียนไก่จะเดินทางพาไก่ชนตัวโปรดมาเทียบเคียงหาคู่ชนกันตั้งแต่เช้า โดยจะมีลานรองรับให้หาคู่ชนกันจากนั้นเมื่อได้คู่ชนแล้วเจ้าของจะพาไก่ไปต่อเดือย ซึ่งมีข้อกำหนดไว้ในกติกาแล้วว่าจะต้องใช้เดือยแบบไหน หรือแล้วแต่เจ้าของไก่จะตกลงกัน จากนั้นก็จะตกแต่งไก่ให้มีความพร้อมสำหรับลงสนาม

เดิมพันในการชนไก่แต่ละครั้งเริ่มตั้งแต่หลักพันไปยันหลักหมื่น จากการที่ได้ลงพื้นที่ติดขอบสนามชนไก่ จะได้ยินเจ้าของเรียกไก่ตัวเองว่าลูกทุกคำ คอยดูแลไก่เป็นอย่างดี ไม่ต่างกับการดูแลวัวชน ที่ต้องใส่ใจในทุกๆ ขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการเช็คขนอาบน้ำหรือการให้อาหารและการพักผ่อน

สังเกตได้ว่า เจ้าของทั้งวัวชน ไก่ชน ก็มีความรักความเอ็นดูสัตว์เลี้ยงของตัวเอง ไม่ต่างกับคนที่เลี้ยงน้องหมาน้องแมว ซึ่งทุกๆ ชีวิตล้วนต้องการความรักความเอาใจใส่จากกันและกันทั้งนั้น

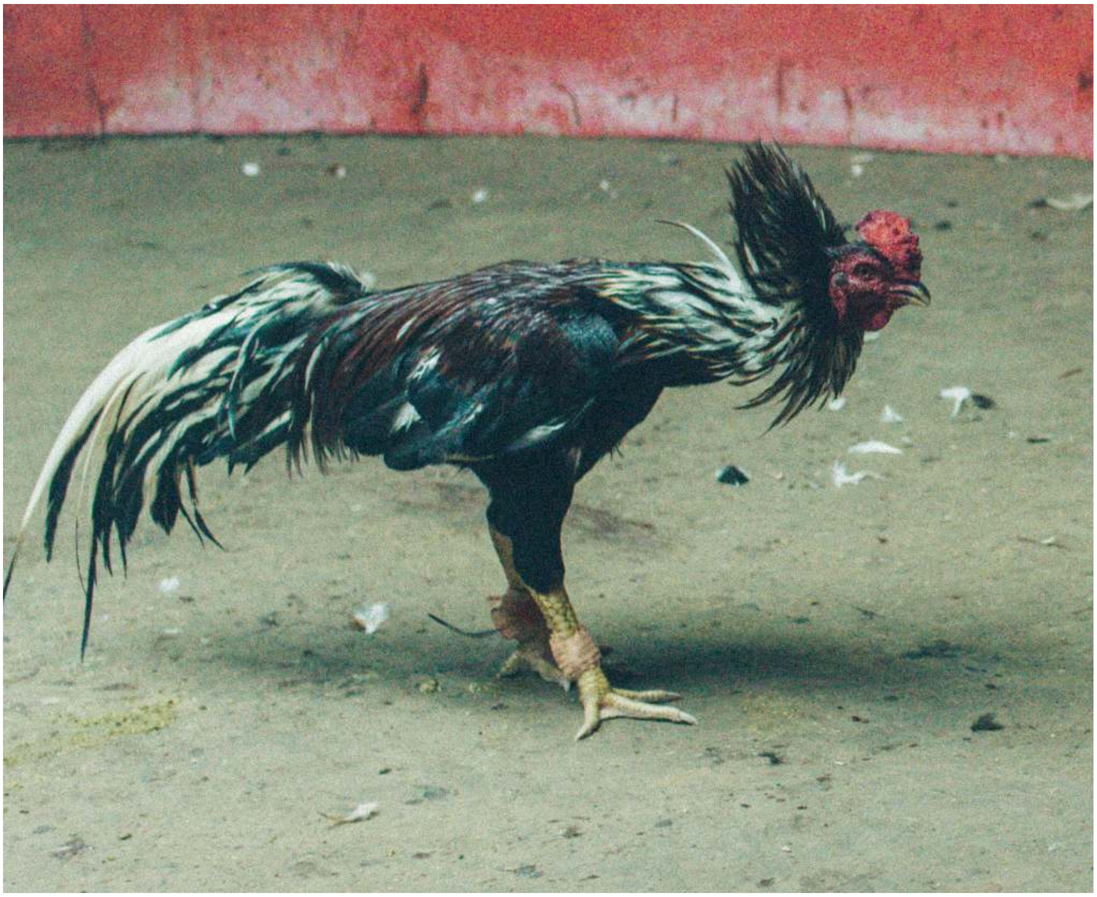

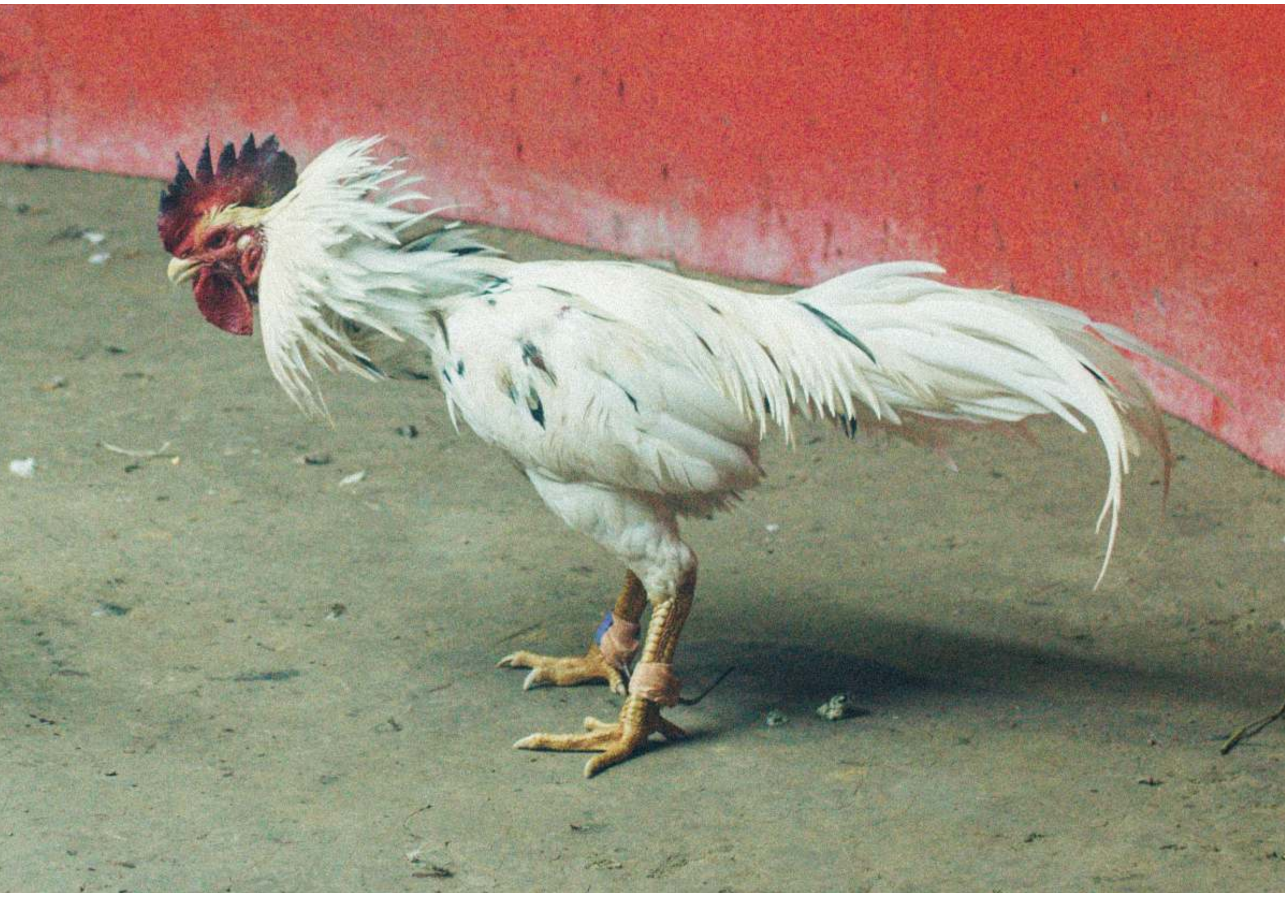

CHAPTER 4

INTERVIEW

ไปมาแล้ว...
เกาะปันหยี

ไปมาแล้ว....
เกาะปันหยี

INSIDE TRANG

ส่องตรังผ่านเลนส์กับ ต๊ะ ปกรณ์กานต์ ทยานศิลป์
เจ้าของเพจ @ Trang ที่นี่จังหวัดตรัง

"ตรังบ้านเรามันสวย มีมุมที่สวยๆเยอะ แต่ที่บ้านเราคนมักจะรู้จักแค่สระมรกต กับ ถ้ำเลเขากอบ เราก็คิดว่าถ้าเฉพาะคนตรัง จะให้ไปเที่ยวถ้ำมรกตทุกวันมันก็ไม่ได้ พี่ก็เลยชอบออกไปถ่ายที่ต่างๆ ทั่วจังหวัดตรัง ให้คนตรังกับคนที่มาเที่ยวได้รู้ว่าบ้านเรามีอะไรบ้าง"

พี่ต๊ะ ปกรณ์กานต์ ทยานศิลป์ ช่างภาพจังหวัดตรังได้บอกถึงเหตุที่ชอบออกไปขับรถถ่ายรูปบรรยากาศและวิถีชีวิตของคนตรังมาลงในเพจ @ Trang ที่นี่จังหวัดตรัง

ก่อนจะมาเป็นเจ้าของเพจพี่ต๊ะเล่าว่า ก่อนหน้านี้เคยเรียนและทำงานที่กรุงเทพฯ ช่วงที่เศรษฐกิจไม่ดีก็ได้กลับมาอยู่บ้านที่ตรัง ไม่มีอะไรทำเลยถ่ายรูปเล่นๆ กับกล้องฟิล์มที่มี แล้วนำรูปไปลงในเว็บไซต์

"ในตอนนั้นเว็บไซต์ตรังโซนกำลังได้รับความนิยมอย่างมาก เพราะในสมัยนั้นไม่มีเฟซบุ๊กหรือพันทิป แล้วบ้านพี่อยู่ใกล้สนามกีฬา พอเด็กๆ มีกิจกรรมกีฬาสี พี่ก็ไปถ่ายรูปแล้วเอามาลงเว็บตรังโซน เด็กก็สนใจเข้ามาดูกันเยอะ ตอนนั้นใช้กล้องฟิล์มก็ต้องเอารูปไปสแกนก่อน หมดเงินไปหลายบาทเหมือนกัน แต่ก็มีความสุขที่ได้ทำ"

หลังจากนั้นก็เริ่มมีกล้องดิจิทัล ทำให้ได้มีโอกาสออกไปถ่ายบ่อยขึ้น เจอวิวตรงไหนสวยๆ ก็ถ่ายมา จุดเริ่มต้นของการชอบถ่ายภาพพี่ต๊ะเล่าให้ฟังว่า เมื่อก่อนบ้านยายเป็นร้านถ่ายภาพ ได้มีโอกาสเข้าไปคลุกคลี เรียนรู้จึงเริ่มสนใจ

"บ้านยายพี่เป็นร้านถ่ายรูป ได้ไปคลุกคลีที่ร้านก็เกิดความรู้สึกว่าชอบแต่ไม่ได้เรียนทางด้านถ่ายภาพมา แต่ตอนเรียนมหาวิทยาลัยมันมีวิชาที่เกี่ยวกับการถ่ายรูปด้วยแต่ก็ไม่ได้เกี่ยวโดยตรง ช่วงนั้นก็ไม่ได้สนใจไปฝึกชอบแต่ก็ไม่ได้จริงจังอะไรมาก เพิ่งมาจริงจังตอนที่กลับมาอยู่บ้านแล้ว"

เมื่อถามว่าทำไมถึงเลือกที่จะถ่ายรูปที่ตรัง พี่ต๊ะก็ได้บอกคำตอบที่น่าประทับใจกลับมาว่า "ตอนที่เราเรียนอยู่กรุงเทพเราคิดว่า เราอยากดูรูปของบ้านเกิดว่าเป็นยังไงบ้าง ก็ไม่รู้จะดูที่ไหน ก็เลยคิดว่าพอเราได้กลับมาอยู่บ้านก็เลยอยากทำบ้างอยากให้คนอื่นเขาได้เห็นว่าตรังบ้านเราก็มีที่สวยๆ อีกหลายที่ที่บางคนอาจจะยังไม่เคยรู้"

การออกไปถ่ายรูปแต่ละครั้งมีการเตรียมตัวอย่างไรบ้าง

"แรกๆ ก็ไม่ได้วางแผนอะไรเลย แต่พอมาช่วง 4 – 5 ปีที่ผ่านมา พี่พึ่งได้มอเตอร์ไซค์ ถ้าเป็นช่วงวันธรรมดาวันว่างก็ไปเรื่อยๆ ไม่ได้วางแผนอะไร ถ้าอากาศดีพี่ก็ออกไปถ่าย แต่ก็รู้ๆ กันว่าตรังฝนเยอะ ปีนี้ฝนตกเกือบทุกวันเลยไม่ค่อยได้ไปไหน แต่พอแดดเปรี้ยงบวกกับพี่ว่าง พี่ก็ออกไปถ่ายทันที ตอนเช้าออกไป 9 — 10 โมงพี่ก็กลับเข้ามาในตัวเมือง ออกไปอีกทีก็ประมาณ บ่าย 3 - 4 โมง ไปให้ทั่วตรัง หลังๆก็เริ่มวางแผนเส้นทางบ้าง เช่น ออกไปทะเลปากเมงกลับทางอำเภอกันตังแล้วแวะตรงไหนบ้าง ปกติ 80 เปอร์เซ็นต์ พี่ก็จะไปคนเดียว แต่หลังๆ ก็มีเพื่อนร่วมเล่าเรื่องไปด้วย"

จากที่ได้เห็นรูปพี่ต๊ะไปถ่ายสถานที่ต่างๆ ทั่วตรัง ก็ได้ทราบว่าที่ที่ประทับใจที่สุดก็คือ เกาะสุกร

"จริงๆ ก็ชอบหลายที่ แต่ที่ชอบมากๆ คือเกาะสุกร มันเป็นเกาะที่เราสามารถปั่นจักรยานรอบเกาะได้ เป็นเกาะที่ไม่ใหญ่มาก ชาวบ้านก็จะรู้ว่าเราเป็นนักท่องเที่ยว พอเราปั่นผ่านเขาก็จะเรียก โบกมือทักทาย แต่ก็มีอีกหลายที่ที่ชอบ"

"คือพี่เป็นคนหัวล้าน ตัวใหญ่ๆ ชาวบ้านก็มักจะคิดว่าพี่เป็นฝรั่ง มันทำให้พี่ทำงานง่าย ถ่ายรูปง่าย เวลาเขาทักก็จะพูด "Hello" เราก็นึกในใจว่า ดีละ ป้าเขาทักเราแล้ว เดี๋ยวเราเข้าไปถ่ายรูปที่บ้านป้าเขา มันทำให้สนุก พอเราบอกว่าเป็นคนตรัง เขาก็หัวเราะกัน เราก็ชอบวิถีชาวบ้าน ชอบไปนั่งคุย ชอบถ่ายคุณลุงจูงวัว ถ่ายป้าที่ปั่นจักรยานผ่าน" เชื่อเลยว่าพี่ต๊ะมีความสุขกับการถ่ายภาพและพบเจอเรื่องราวประทับใจแบบนี้เพราะระหว่างที่คุยไปพี่แกจะยิ้มอยู่เสมอ

"สิ่งสำคัญของการถ่ายรูปสำหรับพี่ เวลาที่พี่ถ่ายรูปวิว พี่อยากให้มีคนเข้าไปอยู่ในรูปด้วย เพราะพี่อยากเทียบขนาด เช่น ทะเล น้ำตก ภูเขา พี่อยากให้มีคนอยู่ในรูปเพื่อที่คนมองแล้วจะได้เทียบขนาดว่าภูเขามันใหญ่นะ แล้วก็ทำให้ภาพมันมีชีวิตขึ้นมา มีเรื่องราว ถ่ายทะเลก็อยากให้มีภาพคนมานั่งเล่นที่ทะเล มีคนมาเดินชายหาด หาปลา"

ไปมาแล้ว...
เกาะปันหยี

จุดเริ่มต้นของการทำเพจ @ Trang ที่นี่จังหวัดตรัง

"ตอนแรกพี่อยู่เว็บไซต์ Trangzone แล้วคนเริ่มเยอะก็เลยคิดว่า ออกมาทำเพจเองเลยน่าจะดีกว่า เพราะว่าทำคนเดียวไม่ได้คาดหวังอะไร ตอนนี้ก็ตั้งคอนเซปต์เพจไว้ว่า ออกไปเที่ยว ขับรถไปเจออะไรก็ถ่ายมาลงเพจ เน้นง่ายๆ ไม่ได้จำกัดว่าต้องถ่ายออกมาให้สวยงาม ไม่ได้เป็นเพจถ่ายรูปที่เน้นหลักการ ส่วนมากก็ใช้โทรศัพท์ถ่ายด้วย แต่ถ้าเกิดรูปที่ไหนที่ต้องการจะเน้น ก็จะมีบ้างที่ใช้กล้องตัวใหญ่ถ่าย" ตอนนี้ล่าสุดที่ได้เข้าไปดูยอดคนติดตามอยู่ที่ 111,390 คน และเดือนที่แล้ว (พฤษภาคม 2560) ก็พึ่งครบรอบที่สร้างเพจ 5 ปีพอดี

"จริงๆ ตอนแรกก็อยากจะทำ อยากจะถ่ายรูปไปเรื่อยๆ แต่พอมาปีนี้ก็อยากทำน้อยลง เพราะว่า ต้องกลับไปทำงานหลักของตัวเองบ้าง พี่ก็วัยขนาดนี้แล้วจะให้ออกไปถ่ายรูปทุกวันก็ไม่ไหว พี่อยากมีธุรกิจสักอย่างที่ไม่ต้องไปนั่งทำงานอาจจะขายรูป เปิดร้านเป็นแกลอรี่ ถ้ามีเวลาถ่ายอีกพี่ก็จะออกไปถ่ายเรื่อยๆ ตอนนี้ก็อยากไปที่อื่นด้วย อยากไปต่างจังหวัด ไปให้ทั่วไทย เพราะเราเป็นช่างภาพก็อยากมีพอร์ต อยากไปเห็นอย่างอื่นบ้าง"

เมื่อถามถึงไอคอลในการถ่ายภาพ พี่ติ๊ะได้บอกว่าจริงๆ แล้วไม่มีไอคอล หรือการถ่ายภาพแต่ละครั้งก็ไม่ได้มีหลักการ หรือเทคนิคอะไรมากมาย แค่มีความรู้สึกอยากถ่าย มีความรู้สึกผ่อนคลาย และมีความสุข

"พี่เห็นผลงานช่างภาพหลายๆ คน พี่จะชอบดูพวกแนวสารคดี พี่คิดอยากที่จะทำสารคดีหลายเรื่องที่เกี่ยวกับจังหวัดตรัง เล่าเรื่องเจาะไปทีละเรื่อง ปีนี้พี่ก็ว่าจะเริ่มทำ เช่นเรื่อง พะยูน ยางพารา ก็จะเน้นเรื่องที่มี ประโยชน์และผ่อนคลาย ก็อาจจะทำลงเพจเหมือนเดิม ตอนแรกก็อยากจะมีเว็ปไซต์ แต่คิดไปคิดมาเป็นเพจน่าจะดีกว่า เพราะคนเดี๋ยวนี้ก็ใช้เฟซบุ๊กแล้วมันเข้าถึงง่ายกว่า"

มีอะไรอยากจะแนะนำสำหรับคนที่สนใจออกไปถ่ายรูปข้างนอกบ้าง

"แรกๆ ก็อยากมีกล้องตัวใหญ่ๆ อุปกรณ์เยอะๆ มันดูเท่ดี แต่พอมาเจอปัญหาสุขภาพ กับลักษณะการใช้งาน พอต้องหยิบกล้องออกมาถ่าย เราจะรู้สึกขี้เกียจ พี่ว่าส่วนใหญ่ก็เป็นแบบนี้นะ (หัวเราะ) ขี้เกียจเปลี่ยนเลนส์ แล้วเราจะดูแลลำบาก อย่างเราไปทะเลแล้วเราจะลงเล่นน้ำ ก็มีความรู้สึกห่วงกล้อง พี่ว่าก็ควรพกไปแต่พอดี ตามการใช้งาน หากไม่ต้องการไฟล์ภาพที่คุณภาพดีมาก ก็ใช้โทรศัพท์มือถือ หรือ หากล้องคอมแพคสักตัวเราจะมีความสุขมากกับการออกไปเที่ยว ส่วนมากก็คงโพสลงเฟซบุ๊กนั่นหละ แล้วก็มานั่งดูว่าเพื่อนมากดไลค์กันเท่าไหร่ (หัวเราะ)"

การได้พูดคุยกับพี่ติ๊ะในครั้งนี้ ทำให้เห็นอีกมุมมองและคิดขึ้นได้ว่าบ้านเราก็มีสถานที่สวยๆ แบบที่ว่าจริงๆ ยังมีอีกหลายที่ที่อยากให้เราไปพบไปเจอ ทุกๆ การเดินทางย่อมมีเรื่องผ่านเข้ามาเป็นประสบการณ์เสมอ ไม่ใช่แค่ตรังที่มีสถานที่สวยๆ น่าไปเที่ยวชม แต่ฉันคิดว่า บ้านของผู้อ่านทุกท่านก็มีที่สวยๆ รอให้เราไปสัมผัสอยู่เช่นกัน หากยังไม่รู้ว่าจะไปเที่ยวที่ไหน ลองมองหาสถานที่เที่ยวใกล้บ้านที่เป็นจังหวัดของเราดูก่อน แล้วจะพบว่าไม่มีที่ไหนสุขใจเท่าบ้านเราจริงๆ

CHAPTER 5

GALLERY

CAN (I) DID

ก่อนหน้าที่จะมาสหกิจศึกษาที่นิตยสาร Howl ฉันได้ทำโปรเจคนิตยสารดิจิทัลกับเพื่อนอีก 1 คน ซึ่งตอนนั้นก็คิดว่าทำนิตยสาร แค่ 2 คนไม่น่ารอดสักเท่าไหร่ จนมาวันนี้ที่จะต้องลงพื้นที่ เขียน ถ่ายรูป และจัดหน้านิตยสารเล่มนี้ขึ้นมาคนเดียว ก็แอบคิดเหมือนกันว่าจะไหวไหม แต่ก็บอกตัวเองให้ฮึดสู้ และพยายามทำมันออกมาให้สำเร็จพิสูจน์และทำให้ตัวเองได้เห็นว่าเราก็ทำได้

ครั้งแรกที่ได้มีโอกาสออกไปถ่ายรูปลงแกลลอรี่ จะต้องไปถ่ายน้องแมว 3 ตัวที่น่ารักมากๆ ซึ่งปกติก็ชอบแมวอยู่แล้ว ทำให้รู้สึกว่าชอบการถ่ายรูปน้องหมาน้องแมว ถึงแม้ว่าจะเหนื่อยแต่ก็มีความสุข ในทุกครั้งที่ได้ออกไปเจอกับน้องหมาน้องแมว ก็มีความสุขที่ได้ถ่ายรูปอยู่ตรงนั้น

อีกครั้งหนึ่ง ที่ได้มีโอกาสออกไปถ่ายรูป Howl ฉบับที่ 11 จนวันที่นิตยสารเสร็จออกมาเป็นรูปเล่ม แล้วได้เห็นรูปที่ตัวเองถ่ายอยู่ในนิตยสาร ก็รู้สึกดีใจมากๆ แล้วฉบับพิเศษเล่มนี้เป็นรูปที่ถ่ายเองทั้งหมด ก็ยิ่งทำให้รู้สึกภูมิใจ และกว่าจะออกมาเป็นเล่มพิเศษฉบับนี้ ฉันได้เดินทางไปยังที่ต่างๆ ของจังหวัดตรังเยอะมาก (ไปทุกทิศทั่วตรังเลยก็ว่าได้) แต่ก็พบเจอกับอุปสรรคในระหว่างการลงพื้นที่นั่นคือ ฝน ทำให้ต้องพลาดบางสถานที่ไป แต่ทำให้ได้รู้ว่าจังหวัดตรังยังมีอีกหลายสถานที่ที่สวยงามและน่าประทับใจ ทั้งความสวยงามและผู้คน ทำให้ได้พบเจอประสบการณ์ใหม่ๆ รู้จักวางแผนในการทำงาน ถือเป็นประสบการณ์ใหม่ที่ดีมากๆ คงจะหาจากที่อื่นไม่ได้หากไม่ได้ลงมือทำด้วยตัวเอง

ตั้งแต่วันแรกที่ได้เข้ามาสหกิจศึกษาที่นิตยสาร Howl พี่ๆ ก็บอกเสมอว่า ที่นี่ให้ได้แค่โอกาส และก็มีโอกาสมาให้จริงๆ มาให้ลองได้ทำ ได้เรียนรู้ หากไม่ได้มาสหกิจศึกษาที่นี่ก็คงไม่ได้รับประสบการณ์และสิ่งดีๆ แบบนี้แน่นอน

THANK YOU

- ขอขอบคุณค่ายโคเตาหมูย่างโกย่น อ.นาโยง จ.ตรัง
- ขอขอบคุณร้านบัวบก ที่อนุญาตให้เข้าไปสอบถามและถ่ายภาพการย่างหมู
- ขอขอบคุณพิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี (คอซิมบี้ ณ ระนอง) อ.กันตัง จ.ตรัง
- ขอขอบคุณสนามกีฬาชนไก่นาหมื่นศรี อ.นาโยง จ.ตรัง
- ขอขอบคุณสนามกีฬาชนโคควนธานี อ.ควนธานี จ.ตรัง
- ขอขอบคุณชาวบ้านบนเกาะสุกรที่ชวนพูดคุย ให้คำแนะนำ และบอกเล่าเรื่องราวบนเกาะสุกรให้ฟัง สนุกและน่ารักมากๆ
- ขอขอบคุณคุณน้าชาวจังหวัดสตูล และคุณตำรวจที่ให้ติดรถกลับมาจากเกาะสุกร
- ขอขอบคุณพี่ต๊ะ ปกรณ์กานต์ ทยานศิลป์ เจ้าของเพจ @Trang ที่นี้จังหวัดตรัง ที่ได้มาแบ่งปันเรื่องราวการถ่ายทอดวิถีชีวิตของคนตรังผ่านการถ่ายรูป
- ขอบคุณน้องหมา น้องแมวทุกๆ ตัวที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในนิตยสาร Howl ฉบับพิเศษเล่มนี้
- ขอบคุณเพื่อนที่น่ารักทุกคนที่ช่วยแนะนำและพาไปสถานที่ต่างๆ
- ขอบคุณพ่อกับแม่และครอบครัวมากๆ ที่คอยสนับสนุนในทุกเรื่องที่ผ่านมา
- ขอขอบคุณนิตยสาร Howl มีมอบโอกาสและประสบการณ์ที่ดีแบบนี้ให้ได้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต
- และที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใดขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่านที่ได้ร่วมเดินทางไปตรังกับ Howl ฉบับพิเศษเล่มนี้ด้วยกัน

ขอบคุณค่ะ :)

howl
hear
your best friend.

available : www.readhowl.com
www.facebook.com/readhowl